

**ARBETSLIVS- OCH
JÄMSTÄLLDHETSUTSKOTTETS
UTLÅTANDE 1/2007 rd**

**Statsrådets redogörelse om reviderade ramar
för statsfinanserna 2008—2011**

Till finansutskottet

INLEDNING

Remiss

Riksdagen remitterade den 30 maj 2007 statsrådets redogörelse om reviderade ramar för statsfinanserna 2008—2011 (SRR 1/2007 rd) till finansutskottet för beredning och bestämde samtidigt att de övriga fackutskotten får ge utlåtande i ärendet till finansutskottet.

Sakkunniga

Utskottet har hört

- specialplanerare Timo Määttänen, arbetsministeriet
- direktör Tarja Heinilä-Hannikainen och biträdande avdelningschef Mikko Staff, social- och hälsovårdsministeriet
- regeringsråd Kirsi Seppälä, finansministeriet
- industriråd Heikki Vesa, handels- och industriministeriet.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Motivering

Allmänt

Arbetslivs- och jämställdhetsutskottet har behandlat redogörelsen om reviderade ramar för statsfinanserna 2008—2011 med avseende på sitt eget behörighetsområde.

Regeringen konstaterar i enlighet med regeringsprogrammet att det nya arbets- och näringsministeriet inleder sin verksamhet den 1 januari 2008. Det nya ministeriets uppgifter omfattar handels- och industriministeriets samt arbetsministeriets nuvarande uppgifter, utom flykting- och migrationsärenden och vissa anslag för studiesociala förmåner och arbetsmarknadsstöd.

Det är fråga om en stor förändring som ska genomföras på mycket kort tid. Utskottet betonar hur viktigt det är att hela personalen får delta när överföringen planeras och genomförs; detta i syfte att undvika negativa effekter för verksamheten och de anställdas välbefinnande.

Enligt avsnitt i de reviderade ramarna som gäller genomförande av produktivhetsprogrammet ska arbets- och näringsministeriet dra ned på personalen med 1 137 årsverken av personalnedskärningarna enligt rambeslutet för 2007—2011. Dessutom säger regeringen att den är inställd på att minska antalet statsanställda med ytterligare 4 800 årsverken genom nya beslut. Det finns än så länge inga uppgifter om hur detta kommer att drabba arbets- och näringsministeriets förvaltningsområde.

Det är en allt större utmaning att sysselsätta arbetslösa eftersom allt fler av de arbetslösa hör till den svårssysselsatta gruppen i arbetslöshetens "hårda kärna". Om man vill sysselsätta dessa personer på den öppna arbetsmarknaden krävs det mångsidiga insatser och kompetent personal som bedriver ett nära samarbete med andra myndigheter och företagslivet. Det är också krävande att ordna arbetskraftspolitisk utbildning i allt närmare samarbete med företagen, och då krävs en stor arbetsinsats av de anställda. Utskottet anser det vara viktigt att regeringen ser till att produktivhetsprogrammet inte genomförs så att det finns risk för att arbetskraftsförvaltningens personalresurser inte räcker till.

Effekterna av förändrade sysselsättningsanslag

Enligt rambeslutet minskas anslagen för arbetskraftspolitiska åtgärder i och med att sysselsättningsläget förbättras och åtgärderna fördelas på ett sätt som ger större kostnadsnytta. Anslaget minskar från 520,2 miljoner euro 2008 till 469,7 miljoner euro 2011. Sysselsättningsanslagen omfördelas så att de bättre än hittills stöder sysselsättning av arbetslösa på den öppna arbetsmarknaden, och matchningsproblemet på arbetsmarknaden kan därmed underlättas. Fokus flyttas till yrkesinriktad arbetskraftspolitisk utbildning som genomförs tillsammans med företag och till subventionerad sysselsättning inom den privata sektorn. På motsvarande sätt minskar den förberedande utbildningen samt den subventionerade sysselsättningen inom den statliga och kommunala sektorn. Kommunerna får 20 miljoner euro mindre i sysselsättningsstöd 2008. Anslaget för investeringar i sysselsättningsfrämjande syfte minskar så att det i enlighet med budgeten för 2007 minskar från 30,7 miljoner euro till 23,4 miljoner euro 2008 och knappa 12,3 miljoner euro 2009. Åren 2010 och 2011 är anslaget 8 miljoner euro.

Utskottet noterar den stora förändring som rambeslutet innebär i fråga om anslagen för arbetskraftspolitiska åtgärder. Anslagen minskar märkbart under fyraårsperioden, även om en del

av minskningen kan förklaras av det förbättrade sysselsättningsläget. Jämfört med i år kommer ca 11 000 personer färre att omfattas av åtgärder finansierade av arbetsförvaltningen 2008. Motsvarande siffra för 2011 är 15 000 personer. Det sker också en betydande omfördelning när det gäller användningen av anslagen, eftersom den subventionerade sysselsättningen inom den privata sektorn och utbildningen i samarbete med företag ökar och den subventionerade sysselsättningen inom den offentliga sektorn och den förberedande utbildningen för arbetslösa minskar. Samtidigt går ytterligare stöd till utvidgning av låglönestödet, ensamföretagarstödet och hushållsavdraget, vilka i enlighet med regeringsförklaringen antas påverka sysselsättningsläget mer effektivt än de traditionella arbetskraftspolitiska stödformerna.

De föreslagna tilläggsansatserna är motiverade, och det är positivt att man testar nya metoder för att lösa matchningsproblemet på arbetsmarknaden. Utskottet vill ändå samtidigt påpeka att en minskning och omfördelning av sysselsättningsanslagen i föreslagen omfattning kan komma att påverka läget för de arbetslösa som har den sämsta sysselsättningssituationen och de arbetslösa i glesbygden. I många glesbygdskommuner har de kommunala och statliga inrättningarna varit de huvudsakliga arbetsplatser som kunnat ta emot arbetslösa som subventionerad arbetskraft. En märkbar minskning av anslagsanvändning för sysselsättningsåtgärder inom den offentliga sektorn kan leda till försämrade möjligheter att upprätthålla de arbetslösas arbetsförmåga med hjälp av subventionerad sysselsättning.

Det har visat sig vara svårt att sysselsätta långtidsarbetslösa inom den privata sektorn. Det krävs ofta en lång väg till sysselsättning och många olika typer av insatser för att de ska kunna få jobb. Vägen till sysselsättning startar ofta med rehabilitering och förberedande utbildning som ger färdigheter för arbetsmarknaden och avslutas efter ett subventionerat jobb inom den offentliga sektorn med ett arbetstillfälle inom den öppna sektorn. Möjligheterna att konstruera en sådan väg till sysselsättning kan nu försämrast

om både den förberedande utbildningen och subventionerad sysselsättning inom den offentliga sektorn minskar.

Det är viktigt, menar utskottet, att en reformering av den sociala tryggheten sker i enlighet med regeringsprogrammet. Målet är bland annat att göra det mer sporrande att arbeta. Också arbetsmarknaden ska fungera bättre, och därför ska reformen också innefatta en bedömning av huruvida beskattningen, bostadsbidraget och arbetslöshetsersättningen ska ses över. De som blir arbetslösa ska hjälpas att upprätthålla sin arbetsförmåga — de ska spurras att snabbt få jobb och det ska också löna sig att ta emot korttidsjobb. Samtidigt ska reformen förhindra att fler blir långtidsarbetslösa.

Enligt rambeslutet kommer det sysselsättningspolitiska investeringsstödet gradvis att minska under fyraårsperioden så att det utgör ungefär en fjärdedel av det nuvarande stödet. Stödet har tillåtit investeringar på ca 100 miljoner euro till projekt inom regionala utvecklingsprogram. Dessa projekt har ansetts viktiga för utvecklingen av det regionala näringslivet och för sysselsättningen på investeringsorten. De har varit särskilt viktiga för landets östliga och nordliga delar. Enligt uppföljningsuppgifterna gav de upphov till 2 700 nya arbetstillfällen 2002—2004. Priset för ett nytt jobb har legat på ca 19 000 euro. Det är viktigt att man även i fortsättningen, trots att det sysselsättningspolitiska investeringsstödet minskar, kan allokera statligt stöd till investeringar som är betydelsefulla för den regionala utvecklingen och sysselsättningen. Å andra sidan noterar utskottet att försöket med stöd till ensamföretagare gäller i stort sett samma områden som de där investeringsstödet varit viktigt.

Utskottet understryker vikten av att man noga följer anslagens användning och åtgärdernas genomslag och effektivitet. Det är särskilt viktigt att iakta hur många nya arbetstillfällen låglönestödet och ensamföretagarstödet ger upphov till.

Utskottet framhäver behovet att kontinuerligt följa hur anslagsändringarna och de nya prioriteringarna enligt rambeslutet påverkar uppnåendet av sysselsättningsmålet och andra mål enligt

regeringsprogrammet. Det som är särskilt viktigt att följa upp är hur förändringarna påverkar dels sysselsättningen i de olika regionerna, dels invandrarnas och de funktionshindrades ställning på arbetsmarknaden och att vid behov vidta åtgärder.

Det är viktigt att utskottet årligen i samband med rambeslutet får en grundlig redogörelse för förändringarnas effekter och situationen när det gäller att uppnå målen i regeringsprogrammet.

Positiva utspel

Utskottet noterar med tillfredsställelse att rambeslutet innehåller många reformer vars betydelse utskottet understrukt i olika sammanhang. Bland dem kan nämnas tillägget på 2 miljoner euro för civiltjänstgörarnas boendekostnader. Tack vare det ska det gå lättare och snabbare att få civiltjänstplats. Detta kan ha en positiv inverkan på sysselsättningsnivån för unga män genom att de inte behöver vänta så länge på sin tjänstgöringsplats och snabbare kan börja jobba eller studera.

Enligt rambeslutet används 9,8 miljoner euro till att geografiskt utvidga stödssystemet för ensamföretagare. Stödförsöket i fråga om ensamföretagare är i kraft till utgången av 2011. Det är ett viktigt försök om man vill sänka tröskeln för den första anställningen, menar utskottet, som anser att också vissa större tillväxtcentrum bör ingå i försöket så att man kan se vilka effekter stödet har på ensamföretagare i tillväxtcentrum.

Höjningen av ersättningen för uppehälle inom arbetsmarknadsstödet med en euro 2010 underlättar situationen för dem som deltar i åtgärder med arbetsmarknadsstöd och kan sporra dem att delta i aktiveringsåtgärder.

Utbildningsplatserna på andra stadiet kommer att räcka till mycket bättre när man i enlighet med rambeslutet tillfälligt utvidgar den yrkesinriktade grundutbildningen med 2 000 fler studieplatser från och med 2008. Utskottet vill ändå samtidigt påpeka att det enligt uppgift skulle finnas ett behov av ytterligare 2 000—4 000 studieplatser.

Utskottet noterar med tillfredsställelse att den tilläggsutbildning som ordnas i form av läroavtalsutbildning utvidgas med 1 600 studerande 2008. Den övriga vuxenutbildningen och förut-sättningarna för livslångt lärande förbättras gradvis med ett tilläggsanslag på 3,5 miljoner euro. Det är i syfte att förbättra sysselsättnings-läget viktigt att särskild uppmärksamhet fästs vid omskolning som stöder personer över 50 år som återvänder till arbetslivet. Vidare bör inrikt-ningen på yrkesutbildningen efter grundskolan uppmärksammas så att den motsvarar arbets-marknadens behov, och det bör göras lättare för unga nytexaminerade personer att få jobb.

Verkstäder för unga är ett utmärkt sätt att hjäl-pa ungdomar att få arbete. Det är viktigt att den

nationella finansieringen av denna ungdoms-verksamhet ökas med 2 miljoner euro 2011 i en-lighet med ramarna.

Utskottet betonat hur viktigt det är att genom-föra likalönsprogrammet och välkomnar det årlig-a anslaget på 200 000 euro i ramarna. Anslaget är avsett för samordning av programmet och för genomförande av programprojekt.

Förslag till beslut

Arbetslivs- och jämställdhetsutskottet föreslår

att finansutskottet beaktar det som sägs ovan.

Helsingfors den 8 juni 2007

I den avgörande behandlingen deltog

ordf. Arto Satonen /saml
vordf. Jukka Gustafsson /sd
medl. Outi Alanko-Kahiluoto /gröna
Susanna Haapoja /cent
Hannakaisa Heikkinen /cent
Anna-Maja Henriksson /sv
Arja Karhuvaara /saml
Merja Kuusisto /sd
Merja Kyllönen /vänst

Esa Lahtela /sd
Markus Mustajärvi /vänst
Sanna Perkiö /saml
Paula Sihto /cent
Katja Taimela /sd
Tarja Tallqvist /kd
Jyrki Yrttiaho /vänst
ers. Lenita Toivakka /saml.

Sekreterare var

utskottsråd Ritva Bäckström.

AVVIKANDE MENING 1

Motivering

Ramarna för statsfinanserna är mycket strama med avseende på manöverutrymmet under de kommande åren. Det finns många missförhållanden i statsrådets redogörelse om ramarna för statsfinanserna 2008—2011 som bör tas upp.

Nivån på och flexibel användning av sysselsättningsanslagen

Nivån på sysselsättningsanslagen sjunker märkbart genom rambeslutet. Detta är delvis motiverat eftersom arbetslösheten väntas sjunka. Samtidigt finns det ändå en risk för att arbetslösheten till stor del övergår till att vara strukturell arbetslöshet, som kräver betydligt större insatser. Därför bör man vara försiktig när man sänker arbetslöshetsanslagen.

Resurserna för genomförande av arbetsförvaltningens arbetskraftspolitik har samlats under ett enda omfattande moment (34.06.51). Målet har varit en flexibel användning av anslaget. Arbetsministeriet har ändå genom sina egna anvisningar och föreskrifter lyckats åstadkomma en situation där betydande summor av sysselsättningsanslaget i flera år förblivit oanvända. Detta kan inte motiveras på något sätt eftersom vi fortfarande har klart fler än 200 000 arbetslösa. Sysselsättningsanslaget ska vara tillräckligt stort, men det ska också kunna användas flexibelt, effektivt och fullt ut. Exempelvis har de arbetslösas frivilligverksamhet och verkstäder fått lida av de knappa anslagen, även om pengar ändå förblivit oanvända.

De sysselsättningspolitiska överföringsutgifterna till investeringar

De sysselsättningspolitiska överföringsutgifterna till investeringar minskar enligt ramarna till en fjärdedel (8 miljoner euro) av årets nivå (34,7 miljoner euro) fram till 2010. Denna anslagsminskning har inte kompensats med sektorsvis finansiering; det är alltså fråga om en faktisk

nedskränkning. Det sysselsättningspolitiska investeringsanslaget har använts framför allt i regioner med strukturella omvandlingar till investeringsstöd för kommuner, samkommuner och andra sammanslutningar och till finansiering av statens sysselsättningsprogram på myndigheter. De projekt som arbetsförvaltningen delfinansierat medgav exempelvis totalinvesteringar på ca 100 miljoner euro 2007. Åren 2002—2004 skapades 2 700 nya arbetstillfällen och genomsnittspriset för ett nytt jobb har beräknats vara 19 000 euro.

De sysselsättningspolitiska överföringsutgifterna till investeringar har uttryckligen gällt de områden som drabbats värst av arbetslösheten, och de har både stött och diversifierat näringslivet. Eftersom det samtidigt blir allt svårare att genomföra infrastrukturprojekt inom de EU-finansierade programmen är den planerade nedskränningen av de sysselsättningspolitiska investeringarna katastrofal.

Låglönestödet

I fjol infördes ett låglönestöd där kriterierna för utbetalning var att den anställda skulle vara över 54 år och ha tillräckligt låg lön. Stödet är som högst när månadslönen är 1 400—1 600 euro och upphör när lönen stiger över 2 000 euro per månad. I fjol beviljades ca 90 miljoner euro i låglönestöd. Stödet har inte bidragit till att arbetstillfällen skapas, utan det betalas för redan anställda arbetstagare. Nästan hälften av stödet går till den kommunala sektorn.

Nu är det meningen att låglönestödet också ska gälla ungdomar och personer med funktionshinder. Det tillgängliga anslaget torde mångfaldigas. Detta är inte motiverat eftersom användningen av låglönestöd lett till urusla resultat. Genom stödet skapas en dubbelt snedvridande lönemekanism: lönerna hålls nere på ett artificiellt sätt och en låg lönenivå upprätthålls särskilt i kvinnodominerade branscher. Stödet blir därmed kraftigt könssegregerande och ökar bristen

på jämställdhet på arbetsmarknaden. Försöket med låglönestöd bör därför avbrytas och inte utvidgas.

I stället bör arbetsgivarna stödas så att tröskeln att anställa sänks och de anställda kan betalas högre lön. Låglönestödet är ett vederlagsfritt stöd utan sysselsättande verkan, och det utgör ett slöseri med statliga medel eftersom det är ineffektivt.

Statens produktivhetsprogram

Det är meningen att produktivhetsprogrammet ska fortsätta. Detta är inte motiverat eftersom de anställda redan kämpar med en dålig psykosocial arbetsmiljö på många statliga arbetsplatser. Enligt den ursprungliga planen skulle 17 500 statliga anställningar bort fram till 2011, men på grund av det motstånd detta mötte sänktes nedskärningen under den förra regeringens tid till 9 650 jobb. Nu är det meningen att målet i produktivhetsprogrammet ska höjas med 4 800 anställningar. Inga utredningar, undersökningar eller rapporter som skulle motivera en sådan ned-

skärning har presenterats till stöd för statens produktivhetsmål.

Hur mycket yrkesutbildning?

I enlighet med vad som sägs i ramarna ska antalet studieplatser inom yrkesutbildningen öka med 2 000. Flera experter anser att ökningsbehovet är två- eller trefaldigt. Utbildning är vår bästa konkurrensfördel och därför bör vår utbildningsvolym vara tillräckligt stor.

Avvikande mening

Med anledning av det ovan anförda anser vi

att arbetslivs- och jämställdhetsutskottet i sitt utlåtande borde ha fäst mera uppmärksamhet vid rambeslutets omotiverade jobbnedsskärningar inom statsförvaltningen, låglönestödets snedvridande verkningar på lönestruktur och könsfördelning, den alltför låga heltidsnivån inom yrkesutbildningen och raset när det gäller de sysselsättningspolitiska investeringsanslagen.

Helsingfors den 8 juni 2007

Markus Mustajärvi /vänst

Merja Kyllönen /vänst

Jyrki Yrttiaho /vänst

AVVIKANDE MENING 2

Motivering

År 1995 led vårt samhälle av massarbetslöshet, hög statsskuld och andra följder av den djupa recessionen. Sedan dess har man genom ett långsiktigt arbete skapat förutsättningar för en stabil ekonomisk tillväxt, ett bättre sysselsättningsläge och bättre välfärdstjänster. Den offentliga sektorns finanser har stabiliserats och skuldsättningen har börjat minska. Regeringen lyckades skapa mer än 100 000 arbetstillfällen under den förra valperioden.

Under denna valperiod kommer vi att behöva ytterligare 100 000 nya arbetstillfällen. Detta försvåras av vår åldersstruktur och de strukturella reformer som den globala ekonomin kräver. Jobb kommer och går i större omfattning än någonsin tidigare. Det krävs mer resurser för att hantera förändringarna om vi vill trygga tillgången på kompetent arbetskraft och sänka den strukturella arbetslösheten. Regeringens politik går ut på att minska dessa resurser.

Det är viktigt att arbetskraften blir mer rörlig yrkesmässigt och geografiskt. Vi måste satsa tillräckligt på arbetskraftspolitik och arbetskraftsutbildning. Vuxenutbildningssystemet bör reformeras i syfte att säkerställa tillgången på arbetskraft med rätt yrkesskicklighet enligt dagens krav. Som ett första steg ska utbudet på yrkesinriktad vuxenutbildning ökas. Vi anser att hörnstenarna i den finländska globaliseringsstrategin ska utgöras av utveckling av vuxenutbildningen och ett tillräckligt omställningsskydd. Detta skydd bör utvecklas så att det finns ekonomiska möjligheter till mer långvarig yrkesutbildning. Dessa viktiga delområden täcks inte in i tillräcklig utsträckning i statsrådets redogörelse om ramarna för statsfinanserna 2008—2011. Redogörelsen innehåller flera missförhållanden som måste påpekas.

Resurser för de arbetskraftspolitiska åtgärderna

Regeringen har i sitt rambeslut beslutat omfördela sysselsättningsanslagen. Regeringen minskar resurserna för arbetskraftspolitiska åtgärder, förberedande utbildning och subventionerad sysselsättning inom den statliga och kommunala sektorn med ca 80 miljoner euro. Med beaktande av hur snabbt jobben kommer och går och av hur pass omfattande den strukturella arbetslösheten är kan man ifrågasätta nedskärningen av resurserna för arbetskraftspolitiska åtgärder. Regeringen står i beråd att minska den förberedande utbildningen särskilt för de arbetslösa som är mest utsatta. Utan denna coaching är det mycket svårt för en långtidsarbetslös att få studieplats inom yrkesutbildningen och att komma ut på arbetsmarknaden. Dessutom är en stor del av dem som får förberedande utbildning invandrare — nästan hälften i större städer. Utan språkkurser och integrering i samhället är det nästan omöjligt för dem att få jobb.

Genom nedskärningen av anslaget för arbetskraftspolitiska åtgärder riskerar ca 15 000 personer att helt uteslutas från dessa åtgärder.

Subventionerad sysselsättning och anslaget för investeringar i sysselsättningsfrämjande syfte

Den reform som regeringen planerar, där sysselsättningsanslag allokeras till subventionerat arbete i företagen och där finansieringen av förberedande utbildning inom den kommunala och statliga sektorn minskas på motsvarande sätt, är ett mycket intressant linjeval. Det är klart att det lönar sig att placera så många subventionerade arbetsperioder som möjligt till företagen. Staten kan ändå inte fatta beslut å företagets vägnar att de ska erbjuda subventionerat arbete. En nedskärning av det subventionerade kommunala och statliga arbetet leder till att de mest utsatta ar-

betslösa inte längre omfattas av aktiveringsåtgärder.

Investeringspengarna för främjande av sysselsättningen har utgjort ett stöd för hanteringen av struktumvandlingar och för de värst drabbade arbetslöshetsområdena. Nu skär regeringen ned detta anslag från 30 miljoner euro till 8 miljoner euro. Investeringspengarna har använts till att stödja exempelvis turismen i Lappland och hanteringen av struktumvandlingar i Norra Karelen. Också Kymmenedalen, som har kraftig struktumvandling, har haft nytta av investeringsunderstödet. Anslaget för investeringar i sysselsättningsfrämjande syfte har inte bara skapat nya jobb, utan också stött regionalpolitiska mål. Anslaget har i stor omfattning använts till att finansiera infrastrukturprojekt som skapat förutsättningar för utveckling av näringsverksamheten och för företagsetableringar.

Yrkesinriktad vuxenutbildning

Den försvagade jämlikheten inom utbildningen syns särskilt inom vuxenutbildningen: regeringen lägger hinder i vägen för den framtida tillgången på kompetent arbetskraft när den föreslår bara 2 000 tilläggsplatser inom yrkesutbildningen. I praktiken är behovet av tilläggsplatser nästan det tredubbla. I dag är arbete och utbildning också faktorer som skapar mest ojämlikhet mellan medborgarna. De som deltar i vuxenutbildningen är de som redan har en bra tidigare utbildning. Därför måste vi se till att också den vuxna befolkningsdel som är lågutbildad eller har en föråldrad examen får utbildning.

Vi välkomnar regeringens förslag om fler platser inom läroavtalsutbildningen. Tyvärr räcker detta inte till för att täcka in utvecklingsbehoven inom vuxenutbildningen. När man samtidigt skär ned på annat håll, bland annat genom att lägga ned programmet Kunskapslyftet (Noste), som gällde dem i arbetslivet med den sämsta grundutbildningen, och genom att dra ned på den yrkesinriktade fortbildningen, kommer de två nämnda grupperna (långt utbildade och gammal examen) att lämnas mycket ensamma. Det finns ca 350 000 personer i arbetslivet som saknar yr-

kesexamen. Detta skulle ha krävt utbildnings- och finansieringslösningar som gör livet lättare för de lågutbildade och dem som har en föråldrad yrkesexamen på andra stadiet.

När man försämrar utbildningsmöjligheterna för den redan utsatta delen av den vuxna befolkningen tudelar man samhället och ökar ojämlikheten. Detta kan vi inte acceptera.

Minska ungdomsarbetslösheten

När regeringen utvidgar det s.k. låglönestödet till under 25-åringar satsar den samtidigt starkt på att göra den unga arbetskraften billigare för företagen i förhållande till de anställda i medelåldern. Syftet med stödet för arbetsgivarkostnaderna för äldre anställda har varit att förbättra äldre personers möjligheter att få jobb, eftersom de diskrimineras på grund av sin ålder. Ungdomarnas svårigheter att få jobb beror däremot på helt andra saker. I sig är ungdomar eftertraktad arbetskraft i det åldrande Finland. De ungas svårigheter att få jobb beror på bristande utbildning eller arbetslivserfarenhet. Om stödpengarna fördelas mellan alla ungdomar som blir anställda kommer systemet att innehålla mycket "dödskött", med andra ord stöder man dem som även annars skulle ha fått jobb. De ungdomar som behöver utbildning eller mer stöd kommer däremot att behöva klara sig på de minskande resurserna.

En heltäckande samhällsgaranti är ett effektivare sätt att bekämpa ungdomsarbetslösheten och utslagningen av unga än en schablonmässig sänkning av arbetsgivarnas indirekta arbetskraftskostnader. Arbetsgivarnas primära problem är att hitta tillräckligt yrkeskunnig och lämplig arbetskraft. När man frågar arbetsgivarna om vad som ligger bakom rekryteringsproblemen nämner de ofta bristen på arbetslivserfarenhet och brister i yrkeskompetens, arbetsplatspecifik särkompetens och mångsidighet. Det är bra med tilläggsfinansiering för ungdomsverkstäderna, men det finns risk för att de pengar som ungdomar placeras i verkstäder med tar slut eftersom finansieringen av de arbetskraftspolitiska åtgärderna samtidigt minskas.

Utveckla arbetslivet

Regeringen föreslår inga tilläggsresurser till arbetslivsprogrammen, som är centrala med tanke på välbefinnande och produktivitet i arbetslivet. Och detta trots att programmen gett gott och hållbart resultat samt ökat produktiviteten och trivseln i arbetet. Det är mycket viktigt att vi utvecklar arbetslivet kvalitativt om vi vill att det finländska arbetet ska vara internationellt konkurrenskraftigt. Regeringens politikprogram för arbete, företagande och arbetsliv eftersträvar detta, men mycket större satsningar borde göras för den kvalitativa utvecklingen.

Statsförvaltningens produktivetsprogram

De produktivetsmål och personalnedskärningar inom arbetskraftsförvaltningen, 1 137 årsverken, som regeringen fastslagit står i strid med ett gott statligt arbetsgivarskap och regeringens mål. Även om arbetslösheten sjunker ligger antalet nya arbetslöshetsperioder nästan på samma nivå som under recessionen eftersom strukturomvandlingen inom arbetslivet går snabbare. De

nya arbetstillfällena uppkommer inom andra branscher än de där folk blir arbetslösa. Det krävs nu mer skräddarsydda arbetskraftspolitiska tjänster och stödinsatser. Regeringen monterar ner både arbetskraftsbyråernas service och stödinsatserna. Det blir mycket svårt att se till att vi har tillräckligt med kompetent arbetskraft.

Avvikande mening

Med anledning av det ovan anförda anser vi

att arbetslivs- och jämställdhetsutskottet borde ha fäst mer uppmärksamhet vid rambeslutets drastiska nedskärningar av sysselsättningsanslagen, som drabbar dem med den sämsta arbetsmarknadssituationen, samt den drastiska minskningen av anslaget för investeringar i sysselsättningsfrämjande syfte, minskningen av yrkesinriktad vuxenutbildning och det otillräckliga antalet nybörjarplatser inom den yrkesinriktade grundutbildningen.

Helsingfors den 8 juni 2007

Jukka Gustafsson /sd
Merja Kuusisto /sd
Esa Lahtela /sd

Katja Taimela /sd
Tarja Tallqvist /kd